

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 66585-06-25 נחמני נ' סגל

לפני כבוד השופטים יונה אטדגי, אב"ד, אריאל צימרמן, טל לוי-מיכאלי

המערער:

עומר נחמני

ע"י ב"כ עוה"ד יובל יועז ואילן יונש

נגד

המשיב:

עמית סגל

ע"י ב"כ עו"ד מיכאל דבורין

פסק דין

השופט י. אטדגי, אב"ד

1. ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בתל-אביב-יפו (כב' השופט אריה ביטון), במסגרתו התקבלה חלקית תביעת המשיב נגד המערער לפיצוי כספי לפי **חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965** (להלן – "**חוק איסור לשון הרע**" / "**החוק**") בגין מספר פרסומי לשון הרע.

התביעה ופסק הדין של בית משפט השלום

2. המשיב, עיתונאי ופרשן מוכר, תבע את המערער לפיצוי כספי בסך 400,000 ₪ לפי **החוק** בגין שישה פרסומים שנעשו ברשת הפייסבוק במהלך שנת 2020. בית המשפט התבקש לפסוק את כפל הסכום הקבוע בחוק כפיצוי ללא הוכחת נזק בגין לשון הרע שנעשה בכוונה לפגוע, בגין כל אחד מהפרסומים, בהתאם לסעיף 7(ג) **לחוק**.

3. הפרסומים לא הוכחו.

לא הייתה מחלוקת ממשית על כך שחלקים מאותם פרסומים מהווים לשון הרע כמשמעות מושג זה בסעיף 1 **לחוק**.

טענתו העיקרית של המערער הייתה כי הפרסומים הינם בגדר הבעת דעה על התנהגותו של המשיב שהינו אישיות ציבורית, בהתאם לסעיף 15(4) **לחוק** ובחלק מהפרסומים נטענה גם הגנת אמת בפרסום, לפי סעיף 14 **לחוק**.

יצוין, כי בעת ניהול התביעה, המערער שימש כדובר פוליטי ועוזר פרלמנטרי של מי שהיה אז חבר כנסת, יאיר גולן, אך רק הפרסום השישי, שנעשה בחודש אוקטובר 2020, פורסם בעת היותו בתפקיד זה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 66585-06-25 נחמני נ' סגל

4. התביעה ביחס לארבעה פרסומים התקבלה, ביחס לאחד מהם התקבלה באופן חלקי, וביחס לאחד מהם נדחתה.
- הפיצוי הכספי הכולל שנקבע בפסק הדין: 120,000 ₪ (בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה) וכן תשלום האגרה ששולמה ושכ"ט עו"ד בסך 25,000 ₪ (להלן – **"פסק הדין"**).
5. מאחר שהערעור מתייחס, מטבע הדברים, לפרסומים בגינם התקבלה התביעה (באופן מלא או חלקי), אסקור להלן בתמצית את חלקי הפרסומים, לגביהם נקבע כי הם מהווים "לשון הרע" ואת קביעותיו של בית המשפט קמא ביחס אליהם.
6. הפרסום הראשון נעשה בעקבות דברים שהמשיב כתב בעמוד הפייסבוק האישי שלו לאחר חיסולו של קאסם סולימאני ודברים שאמרה חברת הכנסת תומא סלימאן על אודות מעשה זה. המערער כינה את המשיב באותו פרסום בכינוי "גזען", טען שהוא ניצל "הזדמנות פוליטית להסית נגד ערבים" וייחס לו "מניפולציות קטנות שהוא עושה בסקרים".
- בית המשפט דחה את הגנתו של המערער שנסמכה על סעיפים 15(4) ו-15(6) לחוק, לאור הראיות והנתונים שהוצגו לו, בקבעו כי **"כי דעתו של הנתבע על התובע לא התבססה על עובדות אמת, כך שאדם סביר לא היה יכול להסיק את הבעת הדעה על התובע באשר להיותו גזען ומסית נגד ערבים מן הציף של התובע או מן הפרטים והנחות היסוד שהציג הנתבע במסגרת פרסומו. חוסר סבירותו של הפרסום והמסקנות העולות ממנו מעידות גם על חוסר תום לבו של הנתבע בעת ביצוע הפרסום וכי כל כוונתו היתה להשמיץ את התובע כעיתונאי, אך בשל עמדותיו השנויות במחלוקת ושלחן הוא מתנגד בכל תוקף, וזאת ללא כל בסיס עובדתי ראוי"**.
- וביחס לחלק הפרסום המייחס למשיב ביצוע "מניפולציות קטנות בסקרים", מצא בית המשפט כי **"לטענה משמיצה זו, שעלולה לפגוע במקצועיותו ובמשרתו של התובע, לא התלוו כל עובדות שעליהן מסתמכת הטענה המשמיצה"**.
7. הפרסום השני נעשה בעקבות דברים ששידר המשיב במהדורת החדשות של ערוץ 12 אודות הקלטה של דברים שאמר מי שהיה באותה עת יועצו של ח"כ בנימין גנץ, ישראל בכר. המערער כתב, בעקבות דברים ששידרה באותו ערוץ אודות אותה הקלטה העיתונאית אילנה דיין, כי המשיב **"ידע שההקלטה המפלילה של ישראל בכר... בושלה על-ידי רב מושחת ובניגוד לחוק, הוא ידע שנתניהו היה מעורב במעשה הנבלה הזה... לכו תדעו על איזה עוד מעשים של נתניהו עמית סגל יודע ולא מדווח"**.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 66585-06-25 נחמני נ' סגל

גם ביחס לפרסום זה דחה בית המשפט את טענת ההגנה של המערער שנשענה על סעיפים 15(4) ו-15(6) לחוק: "מן הפרסום של הנתבע כי המקור של התובע הוא רה"מ נתניהו, ואף מן הפרסום של אילנה דיין, לא ניתן היה להסיק כי התובע יודע כי ההקלטה "בושלה" והינה בניגוד לחוק כלל וכלל. כל שניתן היה להסיק, לכל היותר, הוא את מה שפירסם הנתבע ברישא לפרסום, דהיינו שהמקור להקלטה שפירסם התובע הוא רה"מ נתניהו, אך ידיעה על מעשים פליליים או פעולה בלתי חוקית אחרת ביחס להקלטה זו לא ניתן להסיק כי היתה בידיעת התובע, אם בכלל נכון הוא הדבר, ועל כך אין לנתבע כל הוכחה. אין זו אלא הנחתו שלו ובבחינת הבעת דעה שאינה נסמכת על עובדות אמת".

8. הפרסום השלישי שנעשה יותר משלושה חודשים לאחר הפרסום השני מתייחס אף הוא לאותה פרשייה.

המערער כתב כי המשיב "מנסה לסתום לכל מי שלא חושב כמוהו את הפה", וכי "אילנה דיין חשפה את השקרים של סגל באולפן החדשות".

בית המשפט קיבל את הגנת המערער ביחס לחלק הראשון של הפרסום, אך דחה אותה ביחס לחלק השני.

יצוין, כי ביחס לחלק זה טען המשיב, כי אילנה דיין לא אמרה שהוא שיקר ולא ערערה על אמינותו.

בית המשפט קבע כי המערער "לא הוכיח כי התובע שיקר בדבר מה. ועל כן, הכוונה לצייר את התובע כשקרן ללא כל בסיס עובדתי ראוי מהווה לשון הרע כנגדו ואינה חוסה תחת ההגנה של הבעת דעה שהאדם הסביר היה יכול להסיק מן הפרסום בתוכניתה של הגב' דיין".

9. התביעה ביחס לפרסום הרביעי נדחתה.

10. הפרסום החמישי נסב גם הוא על פרשת ישראל בכר.

המערער כתב על המשיב: "כשהוא פרסם את ההקלטות הוא לא סיפר שמדובר בהקלטות נגד החוק שבוצעו על ידי הרב העבריין גיא חבורה".

גם ביחס לפרסום זה קבע בית המשפט, כי בדומה לפרסום השני, "הנתבע לא הוכיח כי אכן התובע ידע על ביצוע עבירה הנלווית להקלטה או כי זו בוצעה בניגוד לחוק ואין זו אלא מסקנה של הנתבע שאינה מתבססת על עובדות אמת ושלא ניתן היה להסיקה מן הטענות שהועלו. לפיכך, המדובר בפרסום חוזר של לשון הרע שאין לו הגנה בחוק. ופרסום חוזר ככל פרסום עומד בפני עצמו ומהווה לשון הרע המנוגד לחוק".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 66585-06-25 נחמני נ' סגל

11. בפרסום השישי שיתף המערער בעמוד הפייסבוק שלו פרסום בפייסבוק של ח"כ יאיר גולן, שבו נכתב בין היתר אודות המשיב: **"סבור שאין זה ראוי שאפילו ארמוז על שותפותו בארגון העברייני שמקיף את ראש הממשלה"**, הוסיף את תמונתו של המשיב וכן הוסיף את המשפט: **"הדרך היחידה לפרק ארגון פשע היא קודם כל לא לפחד ממנו"**.

בית המשפט קבע תחילה, בהסתמכו על פסיקת בית המשפט העליון בסוגיה זו, כי גם "שיתוף" ברשת החברתית מהווה "פרסום" בגדרי סעיף 2 לחוק, דחה את הטענה כי פרסום זה מוגן לפי חוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם, תשי"א-1951, בהיותו שיתוף של הפוסט של ח"כ גולן: **"נסיבות המקרה שלפנינו מגלים כי השיתוף שביצע הנתבע לפרסומו המקורי של ח"כ לשעבר גולן בוצע במסגרת חשבונו הפרטי של הנתבע ולא של ח"כ גולן, ואף לא אושר לפרסום או היה בשליחותו של ח"כ גולן בעת מילוי תפקידו... אין זו אלא פעולתו הפרטית והאישית של הנתבע שהינה המשך ישיר לשאר פרסומיו שקדמו לתפקידו כדובר של חבר כנסת"**, ולבסוף דחה את הגנתו של המערער שנשמכה על סעיפים 15(4) ו-15(6) לחוק. תחילה, בקשר לשיתוף הפוסט של ח"כ גולן: **"... לא ניתן להסיק כי [המשיב] הינו שותף למעשים פליליים כלשהם אך בשל עמדותיו הפוליטיות התואמות את אלו של ראש הממשלה נתניהו... יוצא אם כן, כי שיתוף הפרסום על ידי הנתבע היה שלא כדין"**. לאחר מכן, בקשר למשפט שהוסיף המערער, כאמור לעיל: **"אכן, כטענת הנתבע, אין האדם הסביר מבין כי התובע חבר בארגון פשיעה כפשוטו אלא מבין זאת כהבעת דעה על מעשיו ודעותיו של התובע, אולם כאמור בהלכה הפסוקה, דעה בוטה וקשה שכזו צריך שתתבסס על עובדות ואין היא יכולה להיות מופרחת לאוויר העולם ללא כל בסיס עובדתי ראוי. טענת הנתבע כי דעותיו של התובע משרתות את רה"מ נתניהו לעשיית פשעים כשל ארגוני פשע מצריכה ביסוס עובדתי והוכחת המעשים הפליליים בראיות בעלות משקל רב"**.

12. בית המשפט דחה את טענת המערער, לפיה המדובר בתביעת השתקה. מאחר שהמערער לא עמד על טענה זו בערעורו, לא אפרט את נימוקיו של בית המשפט בסוגיה זו.

13. בית המשפט שקל את השיקולים המצדיקים להחמיר בשיעור הפיצויים ואת השיקולים המצדיקים להקל בשיעורם וסיכם כך: **"בנסיבות אלו, ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, הן המחמירים את הפיצוי והן המקלים עמו, ולרבות הצורך בחינוך והרתעה מפני פרסומים פוגעניים כפי שפרסם הנתבע, על חומרתם השונה, מצאתי לפסוק לתובע פיצויים ללא הוכחת נזק בהתאם לקבוע בסעיף 7א(ב)..."**, 75,000 ₪ בגין הפרסום הראשון, השני והחמישי, 15,000 ₪ בגין הפרסום השלישי, ו-30,000 ₪ בגין הפרסום השישי, ובסה"כ כאמור: 120,000 ₪ (ובנוסף הוצאות ושכ"ט עו"ד, כאמור).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 66585-06-25 נחמני נ' סגל

הערעור ותמצית טענות הצדדים

14. בערעור שב המערער והעלה את טענות ההגנה שנטענו על ידו בבית משפט קמא. לדבריו, שגה בית המשפט קמא: "בכך שפירק את הביטויים לגורמים ונמנע מבחינת כל פרסום בכללותו"; "בסיווג הפרסומים, ובפרט בסיווג חלק מהם כעובדה ולא כדעה"; "בקביעתו שהגנת תום הלב צריכה להיות מבוססת על עובדות אמת"; "כאשר שינה את נקודת האיזון בין הזכות לשם טוב לזכות חופש הביטוי"; "כאשר פסק פעמיים פיצוי ללא הוכחת נזק בשל "אותה לשון הרע"; "כאשר לא הכיר בשיתוף פרסום הנעשה על ידי ח"כ כפרסום מותר"; "ביצירת סימטריה בין המערער לבין המשיב"; ו"בקביעת גובה הפיצוי מופרז שאינה מבוססת על הפסיקה".

15. המשיב תמך את טענותיו בקביעותיו ובמסקנותיו של בית המשפט קמא, ולטענתו לא נפלה בהן כל שגיאה המצדיקה את התערבות ערכאת הערעור.

16. בסיום הדיון המקיף הצענו למערער למשוך את ערעורו, אך כפי זכותו הוא ביקש כי נכריע, וכך נעשה.

דיון

17. כידוע, "תפקידה של ערכאת הערעור אינו 'שמיעה מחדש' של המשפט. אלא העברת פסק דינה של הערכאה הדיונית תחת שבט ביקורתה" (עא 8184/12 מרכז תורני לאומי ע"ר נ' הרב מרדכי דב קפלן, פסקה כח' לפסק דינו של כבוד השופט רובינשטיין, 28.10.2015).

"תפקידה של ערכאת הערעור אינו 'שמיעה מחדש' (rehearing) של המשפט, אלא בחינה האם הממצאים שנקבעו בפסק דינה של הערכאה הדיונית מעוגנים בחומר ראיות אמין, האם המסקנות שהוסקו עומדות במבחן ההוכחות, ההיגיון ומכלול הנסיבות, והאם התוצאה מתחייבת מבחינת הוראות הדין החלות על העניין... " (ע"א 1242/04 ש. גמליאל חברה לבנין ופיתוח בע"מ נ' ש. ארצי חברה להשקעות בע"מ, פסקה 24, 11.09.2006).

18. בדונו בתביעות לפי חוק איסור לשון הרע נדרש בית המשפט לערוך ניתוח רב שלבי, שתחילתו בפירוש הביטוי בהקשר אובייקטיבי ושאיבת המשמעות העולה ממנו על פי אמות מידה מקובלות של האדם הסביר, בחינת משמעותו לאור הגדרת המושג "לשון הרע" בסעיף 1 לחוק, בחינת ההגנות השונות הקבועות בחוק על אותו פרסום, וכלה בקביעת הסעד ושיעור הפיצוי (ע"א 89/04 ד"ר נודלמן נ' שרנסקי (4.8.2008), פסקה 17 לחוות דעתה של כב' השופטת פרוקצ'יה).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 25-06-66585 נחמני נ' סגל

כל אחד מהשלבים שנזכרו יכול שישתעף לתתי שלבים, הנדרשים אף הם לניתוח נפרד (ראו, האלגוריתם המפורט בחוות דעתו של כב' השופט (כתוארו אז) עמית בדנ"א 2121/12 **פלוני נ' דיין** פד סז(1) 667 (18.9.2014), פסקה 11).

כאשר מדובר בהגנה המתבססת על הבעת דעה על התנהגות התובע בתפקיד ציבורי, לפי סעיף 15(4) **לחוק**, נדרש בית המשפט, נוסף לכל האמור, לעריכת הבחנה, עדינה לעיתים, בין הבעת דעה לקביעה עובדתית, כשלעיתים יש בפרסום הנדון ערבוב של עובדות ודעות (לדיון בסוגיה זו, ראו: אורי שנהר, **דיני לשון הרע**, מהדורה שנייה (להלן – "**שנהר**"), עמ' 618-621).

כן נדרש בית המשפט, הדן בהגנה של הבעת דעה לפי סעיף 15 לבחון את מרכיב תום הלב באותה הגנה, ובכלל זה את סבירות הפרסום (**שנהר**, עמ' 627-633).

בסופה של דרך, נדרש בית המשפט ככל שהוא מגיע למסקנה, כי הפרסום מהווה לשון הרע ואינו חוסה תחת אחת ההגנות לפי **החוק** לקבוע את שיעור הפיצוי.

ודוק: כאשר התביעה מתייחסת למספר פרסומים, דבר שכיח למדי בתביעות לפי **חוק איסור לשון הרע**, הניתוח כאמור נדרש ביחס לכל אחד מהם.

19. לאחר שהערכאה הדיונית ערכה את הניתוח הנדרש ביחס לפרסומים שהונחו לפניו, שבסופו היא הגיעה למסקנה בדבר שיעור הפיצוי הראוי, אינני סבור שערכאת הערעור צריכה להידרש לניתוח נוסף ורב שלבי של כל אותם פרסומים, אם היא סבורה שדי כי חלק מהם הינם פרסומי לשון הרע המצדיקים פיצוי ואם לדעתה הפיצוי שנפסק אינו חורג מגדר הסביר, ודי לה שתבחן "ממעוף הציפור" אם קיימת חריגה בולטת במסקנותיו העובדתיות או המשפטיות של בית המשפט קמא או חריגה בולטת בשיעור הפיצוי שנפסק, המצדיקות את התערבותה, וזאת מתוך היקש להלכה שנפסקה ביחס לדרכה של ערכאת ערעור הבוחנת את הפיצוי שנפסק בתיקי נזיקין (ע"א 741/10 **כהן נ' צים חברת השיט הישראלית בע"מ** (12.10.2010), פסקה 8; 2372/22 **"הפול" חברת לביטול בע"מ נ' פלוני** (29.1.2023), פסקה 6), שהרי אף פרסום לשון הרע אסור מהווה עוולה אזרחית-נזיקית לפי **החוק** (סעיף 7).

20. בענייננו, בית המשפט קמא ערך ניתוח מדוקדק ומפורט ביחס לכל אחד מהפרסומים, בהתייחסו להוראות **החוק** הרלוונטיות, כפי שהן פורשו בפסיקה הרלוונטית.

אף אם עקרונית נכונים הם דבריהם המלומדים של באי-כוח המערער, כי ההלכה שנפסקה בעניין **עמותת חוזה חדש** (רע"א 817/23 **עמותת חוזה חדש נ' ח"כ מיקי (מכלוף) זוהר** (30.5.2023)) הטתה את מטולטלת האיזון שבין קביעה עובדתית להבעת דעה לכיוון האחרונה, כאשר מדובר בפרסום הנעשה כלפי איש ציבור (במשמעות הרחבה), גם כשהביטויים הכלולים באותו פרסום הם בוטים וקשים, עדיין הצורך בעריכת הבחנה זו לא בוטל וכן לא בוטל הצורך

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 66585-06-25 נחמני נ' סגל

לבחון את ההגנה המתבססת על סעיף 15(4) לחוק לפי המבחנים שבסעיף 16 לחוק (אי-חריגה מהתחום הסביר באותן נסיבות ומידת הקשר של הפרסום לאמת).

וכן אינני סבור כי ניתן לחלוק על כך שהפרסומים בדבר עשיית "מניפולציות קטנות בסקרים" על-ידי המשיב בפרסום הראשון, בדבר ידיעתו של המשיב על המעשה הבלתי חוקי (על פי הנטען) שהיה כרוך בהקלטתו של בכר ובדבר שקריו של המשיב בעניין זה (הפרסומים השני, השלישי והחמישי) הם בגדר קביעות עובדתיות, ולא ניתן להגדירם כהבעת דעה אף על פי הפרשנות המרחיבה של הלכת חוזה חדש.

בהתחשב בכך שהפיצוי שנפסק עומד בערך על שיעור של הפיצוי (המירבי) וחצי, ללא הוכחת נזק לפי סעיף 7א (ב) לחוק (וללא כפל הפיצוי לפי ס"ק (ג)), אני סבור שערכאת הערעור איננה צריכה להתערב בשיעור הפיצוי שנפסק, אף אם ניתן היה, אולי, להגיע למסקנה אחרת ביחס לפרסומים הנוספים (או חלקם), שבית המשפט קמא פסק שהם מהווים פרסום אסור לפי החוק.

לכל היותר, הספק שעלה ביחס למסקנות בית המשפט בקשר לאותם פרסומים, יכול להביא לפטירת המערער מהוצאות הערעור, גם אם ערעורו יידחה.

21. אשר על כן, אציע לדחות את הערעור וכן אציע לאור האמור שלא לחייב את המערער בהוצאות, למרות דחיית הערעור.

יונה אטדגי, שופט

השופט א. צימרמן

אני מסכים.

אריאל צימרמן, שופט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 66585-06-25 נחמני נ' סגל

השופטת ט. לוי-מיכאלי

אני מסכימה.

טל לוי

טל לוי מיכאלי, שופטת

תוצאה

הערעור נדחה.

אין צו להוצאות.

המזכירות תשיב למערער באמצעות ב"כ את העירבון.

ניתן היום, כ"ט סיוון תשפ"ו, 14 יוני 2026, בהעדר הצדדים.

טל לוי

טל לוי מיכאלי, שופטת

אריאל צימרמן

אריאל צימרמן, שופט

יונה אטדגי

יונה אטדגי, שופט
אב"ד